

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurzaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények előfize-
tési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMÚ KÖZLÖNY.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket
a kiadóhivatal mérsékelt ár-
jegyzék szerint számít.

Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdájá-
ban valamint Stark Nándor
és Szigethy Z. könyv- és
papirkereskedésében.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Felelős-szerkesztő és kiadótulajdonos:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Mégegyszer a gimnázium államo- sítása.

A Szentesi Lap közelebbi két számában a városunk által fentartott gimnázium államosításának kérdése fölött vezércikkkel és azt javasolja, hogy a város menjen be ezen intézet államosításába úgy, hogy évenként a város 15000 frttal járuljon az intézet fentartásának költségeihez. Ha nem tudnám, hogy a szerkesztő távollétében vétettek föl a szerkesztőség által a lapba, s így föltétlenül a Szentesi Lap álláspontjának kellene tekintenem a két vezércikkben kifejezésre jutott véleményt, akkor nagy megütközéssel fogadnám azt és pedig azért, mert tudom azt, hogy e cikkeknek kiváló érdemi súlya volna abban, ha a Szentesi Lap szerkesztője, mint közgyűlési tag szintén hasonló irányban foglalna állást e ránk nézve nemcsak kulturális szempontból, de pénzügyi tekintetben is nagy fontossággal bíró kérdésben.

A mennyiben azonban azt hiszem, hogy e lapok szerkesztője akkor, a mikor az államosítás kérdése szóba került, azért foglalt e mellett állást, mert az a célja, hogy a gimnázium államosítása folytán Szentés város közönsége megszabaduljon a gimnázium fentartása folytán ránehezedő óriási tehertől, amiről épen nem szabadul meg, ha most belemegyünk az államosításba azon kötelezettség elvállalása mellett, hogy évenként 15000 frttal — tehát csaknem teljesen a mai összeggel — járulna a város a gimnázium fentartásához, annál fogva szabadjon remélnem és itt nyíltan hangsúlyoznom is a város érdekében azt, hogy a Szentesi Laptól nagyon távol áll az az álláspont, mely a két előző vezércikkben kifejezésre jutott.

Ugy tudom, hogy a tankerületi főigazgató elnöklete alatt megtartott értekezleten Burián Lajos városunk polgármestere erősen hangsúlyozta, hogy a város államosítás esetén 10000 frtnál tovább nem járulhat a fentartás költségeihez. Igaz, hogy vele szemben Balogh János, Kiss Zsigmond és Fekete Márton közgyűlési tagok — tekintettel arra, hogy államosítás esetén a kormány nagyobb költséget kénytelen a gimnázium fejlesztésére fordítani — kijelentették, hogy a város megadja a 15000 frt évi fentartási költséget.

Én ezuttal nem akarom a kiküldött bizottság állásfoglalását erősebb kritika alá venni, de azt határozottan hangsúlyozom, hogy még a polgármester álláspontja is kérdés, ha keresztül megy-e a városi közgyűlésen, s így a kiküldött bizottság a város érdekeinek nem volt nagyon szilárd képviselője, a mikor a 15000 frtos javaslattételbe belebocsátkozott; mert hát tulajdonképen mit nyer a város azzal, ha az általa 100000 frtot haladó költséggel felemelt gimnáziumot az államnak átadja, tehát megszűnik a fölött továbbra rendelkező hatalommal birni, s ennek dacára évenként marad a város terhe az, a mi eddig volt. Én az e fajta államosításból nem kérek. S amennyiben a tankerületi főigazgató a bizottsággal történt megállapodás folytán most már előterjesztést tesz a miniszternek és tudomására hozza, hogy Szentés városa gimnáziumának államosítása esetén kész évi 15000 frttal hozzájárulni a fentartási költségekhez, tehát fogadja el a miniszter az államosításnak ezen módozatát, annál fogva, miután azt el nem hihetem, hogy Szentés városa ily árral belemenjen az államosításba: szükségesnek tartom, hogy a polgármester haladéktalanul közgyűlésre hívja össze a képviselőtestületet, s az döntsön ebben a kérdésben, nehogy a miniszternek nagyon is előre látható igenlő rendelkezése után legyen kénytelen a város határozott nemmel felelni, mi nemcsak a kiküldött bizottságra, de az egész ügyre kompromittáló volna.

Egy gimnáziumi bizottsági tag.

* * *

A fentirt cikkek, mint a mely legközelebb áll e lapok szerkesztőjének álláspontjához, készséggel adunk helyet, s ezzel mintegy utalva érezzük magunkat arra, hogy a Szentesi Lap szerkesztőjének ezen kérdésben elfoglalt álláspontját néhány sorban körvonalozzuk.

Ez az álláspont pedig a következő: Barátja vagyunk az államosításnak, de csak úgy, ha ebből a városnak finanziaális előnye van, tehát nem minden áron, s így igen természetesen, hogy mi semmi szín alatt hozzá nem járulunk ahhoz, hogy államosítás esetén a város évi 15.000 frtos obligációt vállaljon a kormánnyal szemben. Nem járulunk pedig a fenti cikkben elmondott okokon kívül azért, mert nem is régen, mindössze egy évvel ezelőtt állami segélyért folyamodtunk a kormányhoz gimnáziumunk fentartása érdekében, s az évi segélyt 10.000 frtban kértük megállapítani úgy, hogy a városnak 6.000 frtnál évi terhe több ne legyen. Már most nem neveltséges-e, hogy egy esztendő múlva gimnáziumunkat, a felette való minden rendelkezési jogainkat a kormány kezébe tegyük le, s ennek tetejébe 9000 frttal licitáljuk önmagunk fölül évi teherviselési képességünket.

Kérdezni vagyunk bátrak, hogy mit mond az a miniszter rólunk, ha látja, hogy egy évvel ezelőtt — a minthogy igaz is — elviselhetlennek mondtuk gimnáziumunknak fentartásával járó költségeket, s most önmagunk jelentjük ki, hogy nemcsak el nem bírjuk ezt a terhet, de hogy nagylelkűségünket a kormány iránt igazoljuk, ennek tetejébe még

gimnáziumunkat és vele járó összes jogainkat is az állam rendelkezésére bocsátjuk.

A mit mi az államtól kérünk, nevezetesen, hogy segítsezen bennünket gimnáziumunk fentartásával, ezt jogosan cselekeszszük, mert az állam köteles a gimnáziumok segélyezésével. Szentés iskolái fentartása érdekében soha nem kapott az államtól semmi segélyt.

Mi eddig csak adóbányája voltunk a kincstárnak, s megtérítésül nem kaptunk tőle soha semmit, s így ha van város Magyarországon, Szentés egyik első, mely jogos igényt tarthat arra, sőt megkövetelheti a kormánytól, hogy egyszer valahára már ő is támogatásban részesüljön. S az, ha Szentés 15.000 frtos évi hozzájárulással belemenne gimnáziumának államosításába a lehető legnagyobb könnyelműség volna.

Hiszen ha a város csak 2—3 ezer frt évi segélyben részesül is, a mit megtagadni tőle nem lehet, még azzal is nyer valamit, mert eddigi költségei nem emelkednek s a városnak megmarad a gimnázium s e felett való rendelkezési joga, s erről a jogról csakis akkor mondhat le és mond le a város, ha ezért az állam által teljes mértékben recompenzátió csak az lehet, ha az állam az összes fentartási költségeket viseli; s így ha cikkiró nem mond kritikát a kiküldött bizottság azon eljárása fölött, hogy a város részéről 15.000 frt évi hozzájárulást kilátásba helyezett, mi mondunk és kijelentjük, hogy azt feltétlen perhorreskáljuk s hozzá tesszük, hogy nincs joga senkinek Szentésen Szentés város ezreivel és rendelkezési jogaival dobálózni.

Szerkesztő.

A keramit-vámszedés joga végre engedélyeztetett a kereskedelmi minisztérium által. A mig egyrésztől örömmel hozzuk ezt a hírt köz tudomásra, másrésztől szomorú alkalmul szolgál ez a körülmény is annak igazolására, hogy milyen türethetlenség nálunk a közállapotok. Szentés városa még 1889-ben kiépítette a műutat; s azonnal hozzáfogott azon jogának megszerzéséhez, hogy ezen óriási költséggel emelt műut jogos jövedelmeztetése érdekében vámot szedhessen. Isten kegyelméből innen onnan öt év telt már el, a mióta a város küzd azért, hogy ezen jogát a városi közpénztár érdekében értékesítse. Az ország más megyéjében maguk a vármegyék építik a vasúthoz vezető műutakat; mi nálunk ezt a megye nem tette, pedig Szentés a megyei közmunkaváltási pénztár jövedelméhez $\frac{1}{3}$ részes arányban járul, tehát nagyon is megtehette volna a megye.

E helyett azonban megcselekedte azt, hogy a szörzalhasogatásig akadékoskodott sorra és rendre, hogy valamiképen megakadályozza a város vámszedési jogának érvényre jutását.

sát. Az ország más megyéjében a törvényhatóságok a legjobb indulattal támogatják a közsegeket, hogy indirekt jövedelmek szaporításával a közterheket csökkentés; nálunk ez nem így van. Itt minden erejét megfeszítette a vármegye, hogy Szentes városa a vámból remélhető legalább három évi jövedelmét elveszítse, s ez sikerült is Csongrád vármegyének, s így ezen vámjog elleni harc általán nem tuzozunk, ha azt mondjuk, hogy legalább is 20000 frt kár okoztatott Szentes városának.

Az igazságnak tartozunk azonban azzal, hogy Csató alispán a legutóbbi időkben a legmelegebb támogatást nyújtott Szentes városának abban, hogy végre eljuthasson a város a vámszedési jogához. Most már elértük, s ha felpanaszoltuk ezért a vármegyének azt, a mit felpanaszolni kötelességünk volt, tettük ezt azért, hogy jövőre igyekezzék a vármegye ne kárt okozni Szentes városának, hanem előmozdítani ennek minden jóra való törekvését, s hisszük is, hogy a küszöbön álló főispáni változással ezen olyannyira óhajtott cél is el fogjuk érni.

A nagy alföldi műt.

A megyénket és városunkat is érdeklő nagy alföldi műt építésének iránya és ennek végrehajtása iránt most már mint biztos forrás után írhatjuk, véglegesen eldöntött kérdés a kereskedelmi miniszteriumban. E ránk nézve közlekedési szempontból rendkívüli fontossága kérdésben a helyzet a következő:

A kereskedelemügyi miniszterium ugyanis az építésnél érdekelt vármegyék és törvényhatóságok nézetének és kívánságának meghallgatása után végleg és változtathatatlanul megállapította a tranzverzális műt irányát. E megállapítás változtathatatlanságát azért kell külön kiemelni, mert még az utolsó napokban is több oldalról tettek kísérletek arra nézve, hogy az eredetileg kijelölt utirány az egyes lokális, sőt magánérdekek javára megváltoztassák. A negyedik millió forintba kerülő új utnak most már végleg megállapított mintegy 300 kilométer hosszú iránya a következő: Baja kiindulól helyről Halas, Félégyháza, Csongrád, híd a Tiszán, Szentes, Kun-Szent-Márton, Szarvas, Békés-Gyula és a végállomás Aradvármegye északnyugoti csucsában.

E szerint tehát az új műt az egész Nagy-Alföldet átszelve a Duna, Tisza, Körös és Maros folyók völgyét, valamint a számos közbeeső vasutat fogja egybekötni. Tervbe van véve az is, hogy a műt folytatásaképpen Báltaszék és Baja között a Dunán állandó híd építtessék, mely így a Dunántult

fogja az Alfölddel egybekötni, s bizonyára nagy mértékben járulna ahhoz, hogy a Duna-Tisza-köztermelésének fölősege Fiumén át exportáltassék a külföldi fogyasztópiacokra.

A műt detail-felvétele már a legközelebbi napokban az egész vonalon megkezdődik. A miniszterium terve szerint az összes földmunkálatokat árlejtés útján már augusztus hónapban valamely vállalkozó cégre bzzák. A földmunkálatok költsége körülbelül fél millió forintot tesz s ezek legnagyobb részének még ez idén kell elkészülni, az egész munka pedig a jövő év május haváig okvetlenül befejezendő.

A szándék — mint lapunkban annak idején meg is irtuk — eredetileg az volt, hogy e földmunkálatokat az állam saját számlájára vagy pedig apróbb részletekben helyi vállalkozókkal fogja építeni, de ezt a helyeslendő szándékot a miniszterium elvetette, bár ez igen alkalmas mód lett volna arra, hogy az Alföld munkásnépe az aratás után némi keresetet találjon.

Igen nagy szerepet játszott a műt tervében az építéshez szükséges kőanyag szállítása. Az óriás mennyiségű gránit- és terméskövet a felvidékről hozták, de mivel az építendő műt egyes pontjai a vasuttól néhol 25–30 kilométer távolságra is fekszenek, a helyszinére való kocsiszállítás oly nagymérvű költségeket okozna, hogy ez az egész építés tőkének majd egy harmadrészét teljes egy millió forintot elnyelné. Ez összegnek lehető mérséklése végett a miniszterium akképen tervezi, hogy a kőanyagot a vasuti állomásokról való tovaszállítása az egész vonalon a vállalkozóra bizzák ki aztán kötelezve volna arra, hogy az épülő uton, a legközelebbi állomástól kiindulva szállítható keskenyágányu sumpárt épít, mert az anyag csak így módon lesz elég olcsón és elég gyorsan a helyszinére szállítható.

Felhívás Szentes város iparosaihoz.

A szegedi tekintetes kereskedelmi és iparkamara f. hó 2-án arról értesítette ipartestületünk elnökségét, hogy az iparosok szakképzettségének az iparágukban használatos munkagépek tanulmányozása másfelől pedig a villamos erőnek kisipari gépek hajtására való alkalmazhatósága céljából a nmg. kir. kereskedelemügyi miniszter ur Budapestben a kereskedelmi muzeumban villamos erővel hajtott munkagép kiállítását rendeztet és azt a városligeti iparcarnokban már meg is nyitotta.

Ezen kiállításon 200-at meghaladó számban vannak a szakipari gépek kiállítva, melyek közül felemlítjük a következőket: festéktörő, varró, cipész és szabó-ipari, fa- és fém megmunkáló, könyvkötő, könyvnyomdai, bőr-megmunkáló, hentes, keztüspari, kötszövő, hímző, kefekötő, sütő, czukorka,

mosó, kalapos-ipari, arany- és ezüst-műves ipari és szikviz stb. gépek.

Egyben értesített a tek. ker. és iparkamara arról is, hogy az utazás megkönnyítése céljából a keresk. ügyi miniszter ur a m. kir. államvasutak vonalain ugy Bpestre, mint vissza menetdíj kedvezményt engedélyez, hogy a magasabb kocsiosztályon utazók a közvetlen alacsonyabb kocsiosztály menetdíj árát fizetik a III. kocsiosztályon utazók pedig fél III. osztályu menetjeggyel utazhatnak. Sőt hogy a szegényebb sorsu iparosok s tanulmányozhassák ezen kiállítást, a keresk. ügyi miniszter ur a szegedi kamara területére két tanulmányi díjat 20–20 frtnyi összegben, a szegedi kamara pedig három ilyen díjat szintén 20–20 frtnyi összegben engedélyezvén, az ily szegénysorsu iparosok azonkívül oda és vissza szabad-jeggyel utazhatnak.

Figyelemmel már most azon körülményre, hogy ezen kiállítás az iparosokat általában, de különösen a kisiparosokat nagyon közelről érdeklő és tekintetbe véve azt, hogy ugy a nmg. keresk. ügyi miniszter ur, valamint a szegedi ker. és iparkamara mindent elkövetnek a tekintetben, hogy ezen nagyfontosságú kiállítás minél több iparos által, ne csak a fővárosból, hanem a vidékről is lehető olcsón megtekinthető legyen, sőt néhány, egészen szegénysorsu iparosnak ingyenes utazásáról és megjutalmazásáról is gondoskodva van: ezen felhívást azon reményben ntézzük Szentes város iparosaihoz, hogy a kiállítás megtekintésére minél többen jelentkezni fognak.

Felkérjük tehát azon jobbmodu iparosokat, a kik saját költségükön, valamint azon szegényebb iparosokat, a kik a jutalomdíj segélyével ezen kiállításra résztvenni szándékoznak, hogy ipartestületünk hivatalos-helyiségében f. hó 5-én 6-án jelentkezni, az ott kitétt ivre nevüket feljegyezni sziveskedjenek.

Megjegyezzük, hogy az utazás ideje később fog az érdekelteknek tudomására adatni.

Szentes, 1894. július 3.

Az ipartestület elnöksége.

Előfizetési felhívás.

Lapunk mai száma ez évnegyedben már második lévén, bizalommal felkérjük olvasóinkat, hogy előfizetéseiket megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fenakadás történjen.

Az előfizetési díj a következő:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Szentesi Lap” szerkesztősége és kiadó-kivatala.

Helyi és vegyes hírek.

— Az új főispán. Néhány héttel ezelőtt már biztos forrás után irtuk, hogy Csongrádvármegyének új főispánja Simoncsics Béla Tolnavármegyének alispánja lesz. Ezt a hirt már akkor is, mint

— Nem mondta, soha se mondta, felelt az ifju hosszas pausa után a felvetett kínzó kérdésre. — Hát mi czímen vádolom én őt hogy ő bucsuzás nélkül itt hagyott és malatt én a kórágyon szenvedve imádtam a gondolatot, hogy érie tekoztam életem és egykor, — nem is soká — szerelmünk tengerében fürödvé gyógyítom öröksebem. — Oh mily balgák vagyunk. — A földet és eget összekötő hidnak tekintjük a szivárványt, pedig ez nem egyebb üres szinpompánál, mely hamis világitásból ered, mely szerzte foszlik, ha a nap elől hátul rávetheti sugarát.

Hamis világitásból eredt színképek szorták az aranyat az én álmaimra is. S most hogy ezek a jó emberek kinyitották a szemem, az álomképek szerzte foszlottak, s én látom őt mosolygó arccal, örömtől ragyogó szemekkel a mulatók tömegében, kéj sovár szemektől körülvéve, ostromolva, jobbra balra tekingetve az ünnepeletés mámorában uszni. Ó legszebb a nők között, méltó rá, hogy rajta álljon meg minden szem. — Mért vezekelve ő egy beteg ember kórágynak lábrakelését várva. Mért?

— Édes barátom, szól most az orvos, miért e borzasztó lelki felindulás? S miért a méltatlan vád a szegény lány iránt?

— Miért? Hát vádolom-e én őt? Ha tehetném-e ezt? Inkább meghalok sóhajtott az ifju és feje erőtlennül hanyatlott hátra s szemei lecsukódtak, mintha csakugyan meghalt volna.

(Folytatása következik.)

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA.

Jó barátok és ellenségek.

— Regény — 94. folyt.

Irtá: **Sima Ferencz.**

Kinos csend állt be a beteg szobájában. Sem az orvos, sem az inas nem merték v gasztalni a beteget, ki rendkívül fel volt izgatva Benéék elutazása hírére.

— Istenem, kiáltott az ifju s az igazi fájdalomra, mely át sajgott lelkén, köny csillant meg szemében: hát ezért kellett-e nekem életben maradni?

— Hát miért ez a kétségbeesés, szólott hosszas hallgatás után, tompa hangon az orvos. Benéék elutaztak, mert nem akartak itthon lenni Madarassy temetésekor. Ön csak beláthatja azt, hogy ez a haláleset nehéz csapás volt a Bene családra is.

— Oh, én belátok mindent, még azt is hogy önök nemesen bántak velem, mikor eltolták előlem a valót, s ámitottak engem, hogy Irén minden nap többször tudakozódik hogylétem felől. Belátok mindent, tudok mindent, csak azt nem tudom, hogy miért kellett nekem életben maradni s miért nem él ő, kinek halála felett zarándokló gyász-utra kel az, kívül én a boldogság útjára készültem.

— Mikor ön fölkel és utra kelhet, akkor ő itthon lesz, hogy az ut terhét megossza önnel.

— Soha! En Irént elvesztettem örökre.

— Lássá, pedig ő ma is mindennap értesítést kap az ön állapotáról.

A beteg sokáig hallgatott és ismét kinos csend állt be a teremben.

— Hol vannak Benéék? volt végre az ifju kérdése; de oly közönyös, szinte hideg hangon, mintha nem is igen törődne azzal, ha vajon kap-e választ.

— Mehádián, volt a felelet.

— Mehádián? — hangzott fel gunyos kacajjal az ifju hangja. Ő fürdőzik. Hallgatja reggeltől napestk a zenét és éjjel tánczol, tombol jó kedvében tobzódik a multság mámorában, míg én itthon a halálos fájdalmakat panasz nélkül szenvedve imádkozom a pillanat eljövételéért, amikor őt keblemre öelve magaménak mondhatom. A gyötrelmet, mely megreszketteté agyvelőmet, az ő ajkáról szakadt kéjes csökként fogadám, ha együtt lepott meg a birrel, hogy ő mintlétemről tudakozódik. — Köszönöm doktor, ön jó volt hozzám, áltatott, hogy szenvedésemet enyhítse, biztatott, hogy erőt nyerjek a felépülésre, s most kiábrándított, hogy egyszerre józan legyek, hogy legyen eszem, hogy okos legyek. Oh, most már látok mindent, tiszta előttem a helyzet. A vesék redőit kutatja át elmém. A lélek titkai nyitva állnak előttem. Olyan vagyok mint egy bölcs, ki ek isten tükröt ad a kezébe, hogy tisztán lásson mindent. Mindent. — Istenem hát mit látok én mindent? — Hiszen nem látok én semmit, csak azt tudom, hogy ámitottam magam szeretetével. De hát mondta-e ő nekem valaha, hogy szeret?

Az orvos és az inas némán álltak mint a szobor és nem merték a beteget zavarni a lelki téplődésben, mely oly megható volt, hogy szinte könyet csalt a hallgatók szemébe.

bejött dolgot közöltük, s most ezt csak azzal erősíthetjük meg, hogy Simonsics Bélának kinevezését legközelebb közölni fogja a hivatalos lap is. Nem is egész két év alatt Simonsics Béla lesz Csongrád vármegyének harmadik főspánja. Zsilinszky Mihálynak pusztulnia kellett innen — pedig az akkor még óriási megycpárt szívesen marasztalta volna — mert Csongrád megyében nem a közigazgatási tisztaságnak, hanem a párturalmi erőszaknak volt képviselője. Zsilinszkyt maga a kormányelnök is szívesen tartotta volna itt, annyira hogy gróf Szapáry Gyula akkori miniszterelnök és belügyminiszter, mikor Sima Ferencz követelte tőle Zsilinszky elváltatását, — azt mondta, hogy „Stammer megy, Zsilinszky marad és hiába való ellene minden küzdelmetek.” S a vége az lett ezen hatalmas miniszteri nyilatkozat után nem sokára hogy Stammer bukott, Zsilinszky pedig internáltatott egyik hazafias tót vármegyébe. Azután jött Tallián Béla; neki már kényelmesebb helyzete lett volna, mint Zsilinszkynek; de ő is fenntartotta félig-meddig Zsilinszky útját, taktikázt, taktikázott, de kormányozni épen nem kormányozott ebben a vármegyében. S nek is ez szegte nyakát Csongrád vármegyében. Most már elmegy. Valamivel kevesebb keserű emléket hagy hátra elődjénél; eredményt és jót — semmit, pedig nevezetes programmal köszöntött be; sokat ígért és semmit sem adott, hogy így volt a megye fatális viszonyai is ok rá, de az ő jóakarátának hiánya volt a fő. Most jön Simonsics Béla. Ambiciózus hivatalnok, gavallér ur ember, s mint mondják — kedves családapa; ez utóbbi sokat tesz arra, hogy rokonszenvet keltsen maga iránt. Mi sem idegenkedéssel, sem melegséggel nem nézünk jövetele elé, bár csak dicsőretet hallottunk felőle. Az ő feladata lesz, hogy megszeresse ennek a megyének a közönsége, s ehhez igen kevés kell, csak igazságosnak és pártatlan embernek kell lennie, s akkor legfőképpen csak a pákulicok fognak rá haragudni, pedig ezek miatt még Csongrád megyében nem hukott meg, de nem is fog megbukni egyetlen főispán se!

— **Tallián Béla mint államtitkár.** Megyénknek még ezidőszertit főispánját a napilapok az utóbbi időben hol mint politikai, hol mint közigazgatás államtitkár jelöltet kolportáltak. mint tudjuk, a lapok azon hírlése, hogy Tallián Bélának akár egyik, akár másik államtitkárságra fel lett volna szölitva, egyáltalán nem való, s az ő államtitkársága irányadó körökben ez dőszertint még komolyabb kombinációt nem képez.

— **Csongrád megyei gazdasági egyesület végre megkapta az állami segítyt.** Részére egyelőre 500 frtot utalványozott a miniszter, ugy azonban, hogy ez évben még újabb segítyre tarthat számot az egyesület. Sok utánjárásba került, míg végre a miniszterium meg volt nyerhető ezen a Gyárfás-féle sikkasztás folytán pusztulásnak indult egyesület anyagi támogatására. A volt földmivelésügyi miniszter előtt végre Sima Ferencz, mint az egyesület elnöke kijelentette, hogy ha az egyesület a kért segítyt meg nem kapja, le fog mondani elnöki állásáról, s ezt be fogja jelenteni az országgyűlésen is, mint azon jelenségek egyikét, mely a kormány szűkkelésége folytán lehetetlenné tesz k a csongrád megyei gazdasági egyesület létezését. Gróf Bethlen András utolsó intézkedése az volt, hogy az illető osztályt utasította az ügy kedvező elintézésére. Most még csak a Zsilinszky volt elnök által megtéríteni ígért, de eddig meg nem adott 900 frtot kell az egyesületnek bevenni, s így anyagilag apródonként helyre fog állani.

— **Telepítés.** A pusztapéteriek telepítése érdekében most két irányban is folynak az illetékes miniszteriumban a tárgyalások. Az egyik terv az, hogy a kormány közbejöttével vétessék meg telepítésre Pallavicini őgróftól a Pusztapéterei terület, a másik, hogy a kincstár saját birtokára telepítse ki az őgróf bérleti szerződésének kötelekeiből menekülni kívánó 384 családot. Vagy az egyik, vagy a másik módban lesz megállapodás, de a péterek telepítésének kérdése rövid idő alatt rendeztetni fog.

— **Éjjeli lopás.** A Brüll Ferencz kereskedő által bérelt I. t. 189. számú ház kertjében f. hó 3-ikára viradóra a kerti színes üveggömböket ismeretlen tettes ellopta. A ki a tettes nyomába vezet, illő jutalomban részesül a tulajdonostól. Mindenesetre különös, habár kétségtelenül magasabb izlés üveggömböket lopni, mint csirkéket.

Kossuth Lajos szobrára újabban a következők adakoztak: Burkus Imre 25 kr. Székely Imre 25 kr. Összesen: 50 kr. mely az eddig kimutatott 77 frt 28 krral, 77 frt 78 krt tesz ki.

— **A Kossuth-szoborra,** mely Szentes város piacz-terén lesz felállítva, ifj. F á b i á n T ó t h I s t v á n városi képviselő ur gyűjtő-vén adakoztak: ifj. F á b i á n T ó t h I s t v á n 1 frt 4 kr. Debreczeni Bálint 57 kr. Tihany Pál. Bánóczy Lajos. Szőke Gábor. Gunst László Budai János 50 50 kr. Sebesi János vendéglős. ifj. Temesváry Antal 40—40 kr. Páhi István. Horváth Jenő. N. N. 30—30 kr. Vecseri Istvánné. Meürheim. Reinis Mihály. id. Bese Béné. Török Károly. Menning Márton. Egy valaki Bodnár Lajos. Solti Ferencz 20—20 kr. Dóczi Sándor. Szollás Erzsébet. Kereszturi Sándor 15—15 kr. Kuli János. Sziárdó Sz. Imre. Talmácsi Mihály. Kovács Janosne. Ugrai András. Vass Eszter. ifj. Koncz Pál. Egy valaki 10 10 kr. Czukor Leopold 5 kr. Laki Józsefné 4 kr. Szőke Erzsike 3 kr. Rác Sándor 2 kr. N. N. 1 kr. Összesen: 9 frt 1 kr.

V a r g a F e r e n c z városi képviselő ur gyűjtő-ívén adakoztak: Varga Ferencz 1 frt. Vass Ilona 50 kr. Bartha Etel 20 kr. Bartha Klári 13 kr. Szollás Eszter 12 kr. Doszlop N. Mária. Mees Balogh Eszter. Kanász N. Eszter. Kanász N. Jusztina. Tihanyi Terézia. Serkédi Mária. Német Berta. Vass Eszter. Debreczeni Eszter. Páhi Sára Kanász. N. Julianna 10—10 kr. Kása Julianna. Czirbus Julianna. Bakonyi Mária. Sáfrán Eszter. Keresztes Erzsébet Szabó Sára 5—5 kr. Kalmár Mária. Csucs Ida. Kovács Julianna 4—4 kr. Ujj Eszter. Pólya Eszter. Farnasi Zsuzsa. Gál Zsuzsa. Kun Zsuzsanna. Soós Julianna 2 kr. Összesen: 3 frt 59 kr.

S z é p e K á r o l y városi képviselő ur gyűjtő-ívén adakoztak: Gombos József. Riba Ferencz. Szépe Károly 1—1 frt. N. N. X. Y. 50—50 kr. N. N. 30 kr. N. N. N. N. Bojtár Jenő. ifj. Nótári István. Lakos Lajos 20—20 kr. Bazsai Lőrincz. Freund Márk. Weisz Ignác. N. N. N. N. N. N. N. N. N. N. Bánomfalusi. Stern Béla. Jákob János. Udvardi István. K. J. N. N. N. N. N. N. 10—10 kr. N. N. 7 kr. N. N. 2 kr. Összesen: 7 frt 19 kr.

K o v á c s J á n o s városi képviselő ur gyűjtő-ívén adakoztak: Kovács János 1 frt. Gyulai Jusztina 30 kr. Soós Eszter 12 kr. Soós Eszter. Nóbik Szabó Eszter. Murvai Piros. Fábrián N. Mar a 10—10 kr. Ruzs Molnár Mária 8 kr. Szabó Julianna. Csendes Mária 6—6 kr. Rézei Teréz. Rác Eszter Pengő Anna. Szathmári Eszter. Molnár Mária. Csák Mária. Földvári N. Eszter. Koltaszki Erzsébet. Ruzs Molnár Julis. Halász Julianna. Soós Rozál 5—5 kr. Forián Eszter. Pápai Julianna. Székely Zsófia. Rác Eszter. Gilcze Julianna. Gyarmati Erzsébet 4—4 kr. Papp Mária. Sarkadi N. Zsuzsanna. Ks Eszter. Lénárt Mária. Virág Eszter 3—3 kr. Kormány Eszter. Fekete Mária. Virágos Lidia. Kálmán Lidia. Pap Klára. Összesen: 3 frt 6 kr.

— **Wekerle nóták.** Farkas Zsiga a helybeli második banda primása jóízű magyar dalokat komponált s azokat felküldte Wekerle miniszterelnökhöz, kérve őt, engedné meg neki, hogy nótáit neki ajánlhassa. Tegnap kapta meg Farkas Wekerle miniszterelnöktől a választ, melyben megengedi, hogy a nótákat neki ajánlhassa. Es most nagy az öröm Fáhraó nemzetségében. Hogy a nóták jók, azt semmi sem igazolja jobban, mint az hogy Farkas már ajánlatot is kapott, egy kiadótól, de Farkas saját maga akarja munkáját kiadni. s már gyűjt is rá az előfizetőket. Ajánljuk a szentesi Wekerle nótákat a közönség figyelmébe.

— **Színház.** Kedden „A vasgyáros” e kitűnő színmű került a színházban előadásra. — Ezt az estét különösen érdekessé tette a színház látogató közönsége az a körülmény hogy egyrészt Mezey Berta újból bemutatta ez estén kiváló színai tehetségét, — másrészt, — hogy Siposné, a nemzet színház e jeles tagja ki közönségünk előtt már többször játszott, vagy mondjuk jobban: ragyogtatta igazi tehetségét, megkezdte nálunk vendégszereplését. Mezey Berta Claire szerepét játszotta ritka sikerrel. Most harmadszor lépett föl nálunk a k saszonyi különböző karakterisztikumú szerepben és minden alkalommal fényesen igazolja, hogy benne egy kiváló erő nyer a magyar színművészet. Alakja, hangja, temperamentuma teljesen megfelelt nehéz szerepének. Kapott is tapsot quantum satis. Siposné-ről mit írjunk? Csak azt; hogy itt van, játszik és elismerés érte derék szinigazgatóknak, hogy idehozta vendégszereplésre; mert az az este, amikor ő fellép, az igazi műélvezet estéje a színházban.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik felejtetetlen Gyula fiunknak és testvérünknek végtisztességtételén megjelentek és megjelenéseikkel fájdalomunkat és szomorú keserveinket enyhíteni szívesek voltak, ezuttal is fogadják hálás köszönetünket. — Varga Mihály és családja.

— **Hárem.** Egy városházi ur, igen jól ismert Don Juonaink egyike, bemegy a trafikba s letesz tizenegy krajczárt az asztalra.

— **Kérek egy háremet,** — mondja.

— **Kérem, kérem,** — tiltakozik a trafikos, — **hiszen oly szivar nincsen.**

— Nem is szivar az, hanem cigareta.
— De mikor mi olyant nem ismerünk?
— Dehogynem. Tessék adni kilencz krajczárért hat darab h ö l g y e t s két krajczárért egy szultánt és akkor meg van a hárem.

— **A korbácsütetés Angolországban.** Külön statisztikai kimutatást olvastak föl a napokban az angol parlamentben. Kimutatták, hogy 1876-tól 1894-ig összesen 8509 korbácsütés csattant el a gonosztevők hátain, bírói ítélet folytán. Angolországban csak rablás miatt kapnak korbácsot a gonosztevők. A listában Day bíró első helyen áll, a ki 110 rablót összesen 3287 ütésre ítél. Cockborn bíró és lord Bover bíró sohasem ítél senkit korbácsbüntetésre. Skóciában nem korbácsolnak; mert nem akad ember, a ki a büntetést végrehajtsa. Irországban pedig még sohasem ítéltek senkit korbácsbüntetésre, noha ott is törvényes.

Budapesti értéktőzsde.

Budapest, 1894. júl. 2.

A „Belvárosi bank- és váltó-üzlet” Hecht Samu Budapest — Kossuth Lajos utca 13. — jelentése.

Utolsó jelentésünk óta a két ünnepnap megakasztotta a spekuláció tevékenységét, mely különben is nagyon korlátozott az előre haladott időnyire való tekintettel. A tőzsde tagjainak, nagy része immár a különböző fürdő helyeken pihen; ki az átélt izgalmakat. Az árfolyamok ingadozása alig említésre méltó és minden jel arra mutat, hogy legközelebb aligha várható nevezetesebb mozgalom.

A nemzetközi értékek és első sorban az osztrák hitelrészvény ugyszólván teljesen változatlan. A bányaeértékek közül a rimamurányi vasmű egy átmeneti gyöngülés után, ismét erőteljesen javult. Bankrészvények közül a magyar hitelbank gyöngye irányzatot követett, ugyszintén a leszámítolóbank részvényekben is a spekuláció realizálási árhanyságot idéztek elő. Jelzálogbank részvények tovább emelkedtek. A helyi értékek közül ismét a városi villamos vasut részvényeit favorizálta a közönség arra a hirre, hogy a földalatti vasut munkálatai nemsokára megkezdődnek. Az osztrák hitelrészvények prolongatiója, megráglut pénzvizonyok mellett folyt le, a mi az irányzatot is kedvezőten befolyásolta.

A járadék piacz szilárd, de üzletellen. Ércz-váltók és valuták feszesek. A lefolyt hét nevezetesebb áringadozásai a következő keretben történtek:

Osztrák-hitel: . . .	350.60—352.ig.
Magyar-hitel: . . .	441.60—443.25.ig.
Rimamurányi: . . .	255—258.ig.
Államvasut: . . .	341.80—342.40.ig.

Nyiltér.

(E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.)

Nyilatkozat.

Alulírott ifju Joó Károly urat tart. tüzér hadnagyot jun. 28-án „szemtelen gazember” czimvel illettem és ezen sértésért hajlandó voltam neki fegyverrel szolgáltatni elégtételt.

Ifju Joó Károly ur, hogy az általa méltatlanul viselt tiszti kardbojtnak szinleg elégtételt szerezzen, engem ki is hívott fegyveres elégtétel adásra, de bár segédjeim, kiket három izben kellett változtatnom, mert okvetlen el akartam feltételeit fogadni és a fegyveres elégtételadást szabályszerűen teljesíteni, a pisztolyval való verekedésen tul, szigorításul a kardba is bele mentek volna: ifju Joó Károly ur segédei azonban megbízójuk határozott utasítására egyedül a háromszoros golyóváltáshoz ragaszkodván, a fegyveres elégtételadás minden más módjától elzárkóztak.

Miután én segédeimnek korlátlan felhatalmazást adtam s ha segédjeim elfogadják, én bármilyen elégtételadásra is kész vagyok, s segédjeim is csak a szabály szempontjából kifogásolták, hogy a feltételeket is az egyik fél határozza meg. Azért ifju Joó Károly ur részére az elégtételadás módját illetőleg az eddig még soha senki által vissza nem utasított fegyverbíroságot ajánlották fel, de ezt a legazemberesített tiszti ur segédjei, felük határozott utasítása következtében kénytelenek voltak visszautasítani s így lehetetlenné vált számomra az a szerencse, hogy az osztr. magy. hadsereg tisztikara ezen érdemtelen tagjának fegyverrel adhassak módot megsértett becsülete reparálására.

Ezek után ugy a t. közönségre, és a gavallér szempontból, becsületére minden körülmények között féltékeny hadsereg tisztikarának ítéletére bocsátom, hogy ifju Joó Károlynak kard-e vagy seprő való-e az oldalára?

Szentes, 1894. július 3.

Ehrlich Géza.

Egészelyem, mintázott Foulardokat (mintegy 450 különböző fajban), méterenként 85 krtól 3 ft 65 krig — valamint **fekete, fehér és színes szelyemzöveteket 45 krtól 11 ft 65 krig** szállít — sima, koczkás, csikos, virágos, damasztolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámentesen **Hennebeg G.** (cs. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Vasuti menetrend.

Budapest—Szentés.

Budapestről indul 8 óra 25 perc reggel, 1 óra 55 perc délután, 9 óra 15 p. este és 10 órakor éjjel.
Szolnokra érkezik 11 óra 24 perc délelőtt, 3 óra 53 perc délután, 11 óra 12 p. éj. 1 óra 07 perc éjjel.
Szolnokról indul 11 óra 55 perc délelőtt, 4 óra 35 perc délután, 3 óra 55 perc éjjel.
Szentésre érkezik 3 óra 45 perc délután, 8 óra 17 perc este, 8 óra 15 perc reggel.

Szentés—Budapest.

Szentésről indul 6 óra 5 perc reggel, 11 óra 37 perc d. e. 6 óra 20 perc este.
Szolnokra érkezik 10 óra délelőtt 3 óra 48 perc d. u. 10 óra 1 perc este.
Szolnokról indul 11 óra 15 perc d. e. 4 óra 18 perc d. u. 2 óra 39 perc éjjel. 5 óra 23 p. reggel.
Budapestre érkezik 1 óra 20 perc d. u. 7 óra 35 perc éjjel 7 órakor reggel.

Szentés—h.-m.-vásárhelyi vonal.

Szentés—H.-M.-Vásárhely.

Szentésről indul 4 óra 50 perc éjjel, 8 óra 45 perc reggel, 5 óra 15 perc délután.
H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 40 perc reggel, 10 óra 37 perc délelőtt, 7 óra 08 perc éjjel.

H.-M.-Vásárhely—Szentés.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 40 perc reggel, 4 óra 10 perc délután, 8 óra 10 perc éjjel.
Szentésre érkezik 9 óra 30 perc délelőtt, 1 óra 00 perc délután, és 10 órakor éjjel.

H.-M.-Vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 7 óra 04 perc reggel, 4 óra 03 perc délután, 9 óra 26 perc éjjel.

Szegedre érkezik 8 óra 00 perc reggel, 4 óra 38 perc délután, 10 óra 20 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 3 óra 30 p. éjjel, 10 óra 30 perc délelőtt 6 óra 40 perc este.
H.-M.-Vásárhelyre érkezik 4 óra 27 perc reggel, 11 óra 05 perc délelőtt, 7 óra 50 perc este.

Budapest—félegyháza—csongrádi vonal.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 30 perc reggel, 2 óra 25 perc délután, 4 óra 25 perc délután.
Félegyházára érkezik 12 óra 11 perc délután 4 óra 47 perc délután, 7 óra 57 perc este.
Félegyházáról indul 12 óra 25 perc délután, 5 óra 10 perc délután.
Csongrádra érkezik 1 óra 25 perc délután, 6 óra 10 perc este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 óra 20 perc délelőtt, 2 óra 45 p. d. u. 46 perc délután.
Félegyházára érkezik 10 óra 21 perc délelőtt, 3 óra 46 perc délután.
Félegyházáról indul 11 óra 06 perc délelőtt, 4 óra 13 perc délután.
Budapestre érkezik 1 óra 25 perc délután, 8 óra 25 perc este.

Félegyháza—szegedi vonal.

Félegyháza—Szeged.

Félegyházáról indul (Pusztapéter, Kistelek, Szatymaz Dorozsma felé) 12 óra 19 perc délután, 4 óra 48 perc délután.
Szegedre érkezik 1 óra 47 perc d. u. 5 óra 45 perc d. u.
Szeged—Félegyháza.
Szegedről indul (Dorozsma, Szatymaz, Kistelek, Pusztapéter felé) 10 óra 1 perc délelőtt, 2 óra 31 perc délután.
Félegyházára érkezik 11 óra 04 perc délelőtt, 4 óra 03 perc délután.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyközönséget értesíteni, hogy Debreczenből

a női ruha varrásban

mint tökéletesen gyakorlott varrónő elegáns, diszes és egyszerű ruhákat jutányosan készítek. A nagyérdemű hölgyközönség szíves pártfogását kérve

kitűnő tisztelettel:

Rózsa Erzs.

3—3

Lakásom Szentesen I. tized 253. szám alatt.
(A Lankóczi-féle házzal átal.)

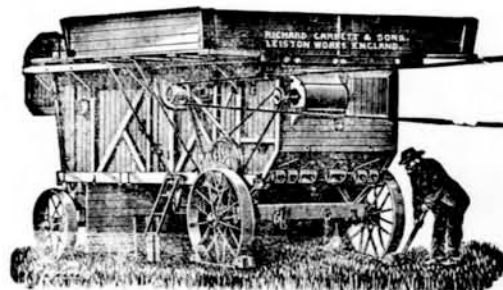
Gajda Józsefnek

ber kháti 32 hold földje tanya-épületekkel együtt szabadkézből 'ladó; értekezhetni lehet a helyszínen.

KOTZÓ PÁL

GÉPÉSZMÉRNÖK

BUDAPEST, Üllői-ut 18. szám alatt.

Ajánl 2¹/₂, 3, 3¹/₂ és 4 lóerejű SZÖGES CSÉPLŐKÉSZLETEKET, továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű szines gőzcséplőkészleteket, hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választó-hengerrel,

fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafüto GÖZMOZGONYOKAT

Továbbá R. GARRETT & SONS felülmulthatlan 40% tüzelőanyag megtakarító

Compound gőzmozgonyokat

lejobbán elismert brandforti önműködő amerikai kévekötő arató gépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható comb nált ruddai. Sorvető- és szórvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdaság gépeket. 4—6

Jutányos árak! — Kedvező feltételek! ;

DISZES
SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK
ÉS
TUDÓSÍTÓLEVELEK.

IZLÉSES
MEGHIVÓK
ES
TÁNCZRENDEK.

DIVATOS
ELJEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI
KÁRTYÁK.

ÉTLAPOK,
KÖZSÉGI ÉS VÁROSI
HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK.

ÁRJEGYZEKEK,
CZIM- ASZTALI ÉS
NÉVJEGYEK.

MINDENNEMŰ ÉS SZINU
FALRAGASZOK
ÉS DISZES KIVITELŰ
GYÁSZLAPOK.

KÖNYVNYOMDA, KÖNYV-ES HIRLAPKIADÓHIVATAL.

Huszonhárom év óta fennálló
s a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő betűkkel és gyorsajtóval felszerelt

KÖNYVNYOMDÁMAT

melyben minden e szakmába vágó munkák a legjutányosabb áron, csinos kivitelben gyorsan és pontosan készíttetnek el, ajánlom a n. é. közönség szíves pártfogásába.

TISZTELETTEL:

SIMA FERENCZ.

A
„SZENTESI LAP“
című, hetenként háromszor megjelenő politikai lap kiadó-hivatala.

MINDENNEMŰ
TÁBLÁS KIMUTATÁSOK
ÉS TAKAREKPENZTÁRI
MÉRLEGEK.

IDŐSZAKI ÉS
FOLYÓIRATOK,
HIRLAPOK MŰVEK.

DISZES KIVITELŰ
SZALAGARANYOZÁSOK
ÉS SZÁMLÁK.

IPAR ÉS KERESKEDELMI
KÖRLEVELEK,
CSINOSAN KIÁLLITVA.

MINDENNEMŰ
ÜGYVEDI ÉS IRODAI
NYOMTATVÁNYOK.

MINDEN VÁLASZTÉKBAN
LEVELPAPIROK
ÉS BOIT ÉKOK
CZÉGNYOMÁSSAL.